

ETT DRAMA OM ATT VARA
ÄLDST, ATT VARA YNGST OCH
ATT INTE SOMNA SIST.

De livrädda

RIKSTEATERN

DRAMATEN

AV TALAJEH NASIRI REGI MARALL NASIRI

LÄRARHANDLEDNING

Om lärarhandledningen

Denna lärarhandledning från Riksteatern är ett stöd för dig som ska samtala med elever om *De livrädda*. Här får du ta del av ett antal förslag till diskussioner, övningar och fördjupat arbete i klassrummet. Handledningen är inte tänkt att genomföras i sin helhet, du väljer helt och hållet själv vilken eller vilka delar som du tycker är relevanta för dig och dina elever.

Lärarhandledningen är ett komplement till Riksteaterns skrift *Att öppna nya världar* som mer detaljerat beskriver Riksteaterns grundläggande synsätt kring hur lärare kan arbeta med sina elever i samband med en scenkonstupplevelse. *Att öppna nya världar* finns på Riksteaterns hemsida (se länk längre fram i handledningen).

Vänliga hälsningar

Riksteatern Barn & Unga

De livrädda

Handlingen i korthet

Two sisters, Ara and Nilofar, are going to sleep. But it's not so easy, especially not for the younger sister Nilo. She is actually afraid of just about everything. Flies, worms, that someone will hide under the bed and pull her by the leg. She does everything to keep her annoyed older sister awake so she can avoid being alone with her fears.

Men Ara då, är hon inte rädd för någonting? Jo, ska det visa sig, men kanske mer på ett storasystersätt.

Genom leken och fantasin rör systrarna tillsammans vid minnen av att vara på flykt från ett hemland där en diktator härskar.

Allt eftersom natten går upplever de olika saker. Farliga ljud och figurer som lösgör sig ur mörkret. Vissa känns mer verkliga än andra. Men verkligast av allt är skammen: om mina föräldrar var så modiga och vågade trotsa ondskan i hemlandet – varför blev jag då så rädd?

Förord av regissören

Det är viktigt att hitta trygga rum för att hantera sina rädslor

Som barn var jag världens mest rädda person. Jag var rädd för att olja mina saker på träslöjden av rädsla för att råka få oljan i munnen och dö. Jag tittade ordentligt ner i toalettstolen för att vara säker på att det inte gömde sig någon orm där. Tänk om jag skulle råka kissa på mig? Var skulle jag gömma mig om det plötsligt blev jordbävning för att inte få taket i huvudet? Tänk om diktatorn hittade min mamma och är det inte en myra på golvet i mitt rum?

Min fantasi hade inga gränser men det hade de vuxnas tålmodighet med mig. Att stå ut med att ett barn bär på rädsla är svårt. Vuxenvärlden vill ofta ta bort känslan i barnet så fort som möjligt och försäkra att allt är okej. ”Tänk inte så”, ”det är ingen fara” och så vidare.

Som tur var hade jag en plats att ta vägen med mina känslor. Min tre år yngre syster och jag delade sovrum och i det rummet kunde jag iscensätta och hantera alla mina rädslor genom henne.

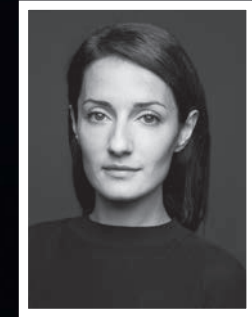
Vi delade den ordlösa upplevelsen av att under flera år ha levt på flykt tillsammans med våra föräldrar. Nätterna vi delade i det där sovrummet var lika mycket ett sätt att förstå det vi hade varit med om som bearbetning av de nya utmaningar som väntade nästa dag, som att veta hur man ska vara när man börjar mellanstadiet på en ny skola.

Min lillasyster är Talajeh Nasiri som skrivit den pjäs ni ska få se. Jag hoppas att *De livrädda* ska bli en upplevelse där du

tillsammans med dina elever ska kunna fortsätta samtal kring rädslor, trygga rum, syskonskap och vem som egentligen bestämmer sanningen om vilka vi är.

Välkommen.

Marall Nasiri, regissör

Så här förbereder du dig och eleverna inför föreställningen

Låt eleverna se föreställningen utan att i förväg ha fått uppgifter eller läxor kopplade till föreställningen. Då hamnar själva upplevelsen av föreställningen i fokus vilket blir mer lustfyllt och berikande för eleverna.

Förbered däremot gärna eleverna på de praktiska förutsättningarna inför teaterbesöket, exempelvis bussresa, tider, plats och annan väsentlig information.

Du kan med fördel ta del av handlingen i korthet liksom titta igenom ordlistan i denna handledning före föreställningen för att se om det kan finnas något där som du tror att eleverna kan behöva veta i förväg för att kunna ta till sig upplevelsen på bästa sätt.

Under föreställningen

Låt eleverna uppleva och engagera sig i scenkonsten utifrån sitt perspektiv och sina förutsättningar. Ibland kan vuxna tycka att den som skrattar högt, kommenterar något, vrider sig oroligt eller på annat sätt reagerar på det som sker låter för mycket eller är störande, medan det för barn och ungdomar kan vara ett sätt att engagera sig i upplevelsen. Du kan vara trygg i att de skådespelare som Riksteatern turnerar med är vana vid att hantera detta. Samtidigt känner du dina elever bäst och spelar därmed en viktig roll när det gäller att läsa av situationer under föreställningen om det skulle behövas. Om du känner dig osäker kan du alltid fråga produktionens turnéledare, som också kommer att finnas på plats. Du kan också läsa mer i vår skrift *Att öppna nya världar* eller på riksteatern.se/foreochefter

Efter föreställningen

Var generös med tiden efter föreställningen. Låt upplevelsen sjunka in utan stress. Även här är det viktigt att tänka på att alla är olika. Några kommer vilja berätta direkt vad de tänkte och tyckte medan andra vill fundera för sig själva. Pressa inte eleverna att redogöra för åsikter eller om de "förstått" direkt efter föreställningen. Använd istället stunden efter föreställningen till att lyssna in vilka som verkar vara de spontana reaktionerna. Allt sådant kan vara anledning att fånga upp i ett mer strukturerat samtal med hela klassen.

Eftersamtal

Ett samtal kring en föreställning ger plats för fördjupad reflektion kring både de konstnärliga uttrycken och föreställningens tematiska innehåll. Att ge eleverna en möjlighet att gemensamt samtala om sin scenkonstupplevelse skapar dessutom förutsättningar för dig som lärare att både hitta pedagogiska infallsvinklar och fånga upp känslöstämningar och frågor kopplade till föreställningen. Detta går att göra på en mängd olika sätt. På följande uppslag följer en kort beskrivning av *En väv av tecken* som är den metod för konstnärliga samtal som vi på Riksteatern Barn & Unga använder oss av och lär ut på våra fortbildningsdagar.

Oavsett om du väljer att följa denna modell eller någon annan metod är det alltid viktigt att komma ihåg att som lärare vara lyhörd och lyssna in vad eleverna är nyfikna på och har behov att prata om. Det kan till exempel innebära att ni först fokuserar på en del av föreställningen och följer den hela vägen upp i pyramiden för att sedan gå tillbaka ner och plocka upp en annan bit. Ett nyfiket och tillåtande klimat gör samtalet lättare och roligare för alla. Dessutom kommer du troligen att få med dig mängder av inspiration till hur ni kan arbeta vidare pedagogiskt med föreställningens tematik.

Konstnärligt samtal – En väv av tecken

Här följer en kort beskrivning av *En väv av tecken* som är den metod för konstnärliga samtal som vi på Barn & Unga använder oss av och lär ut på våra fortbildningsdagar.

1. Beskriv

Det första steget, grunden till analyspyramiden, är att tillsammans försöka beskriva de olika delarna av föreställningen. Detta görs med fördel i form av en minnesrunda där varje elev får nämna en eller flera detaljer från föreställningen. Ni kan också fokusera på en del i taget och exempelvis börja med platsen för att sedan gå vidare med att beskriva karaktärerna. Hjälps åt att försöka göra den här beskrivningen på ett objektivt sätt, fritt från värdering och tolkning. Ju mer utförliga beskrivningar ni gör desto mer kommer ni sedan att ha att utgå från när ni kliver upp till tolkningssteget.

2. Tolka

Vad kan alla dessa saker vi nu beskrivit vara tecken på? Finns det detaljer som ger oss ledtrådar om vilken tid föreställningen utspelar sig i eller om karaktärernas relationer och drivkrafter? I detta steg finns också möjlighet att diskutera vad vi tror att upphovsmakarna velat säga med föreställningen, och varför skolan vill att eleverna ska se just denna berättelse. Utgå från att alla konstnärliga val som gjorts är medvetna och genomtänkta. Alla olika tolkningar är välkomna och målet är inte att komma överens om en gemensam ”rätt” tolkning utan att lyfta olika möjligheter och perspektiv.

3. Reflektera

I det sista steget släpper vi in reflektionen, med vilket vi menar det egna tyckandet och de egna känslorna kring upplevelsen. Vilka associationer får jag av den här upplevelsen? Vilka minnen väcker det till liv? Vad tycker jag om detta? Detta kan antingen fortsatt ske i grupp, men kan också ske individuellt. Det viktiga är att eleverna ges en möjlighet att formulera sina tankar om föreställningen, med stöd i det gemensamma samtalet. Målet är att eleven ska få en förståelse för och en medvetenhet om sitt eget perspektiv i förhållande till sin omgivning.

- Vänta med värderingar.
- Alla val är medvetna val.
- Utgå från dig själv.

3. Reflektera

2. Tolka

1. Beskriva

Tema 1: Rädslor och relationer

Räddlistan

Försök att tillsammans i klassen komma på så många olika saker ni kan som karaktärerna i föreställningen verkar vara rädda för. Reflektera sedan tillsammans om föreställningen utifrån listan.

- Varför tror ni att karaktärerna är rädda för just dessa saker?
- På vilket sätt skiljer sig karaktärernas rädslor? På vilket sätt är de lika?
- Hur gör karaktärerna för att hantera sina egna rädslor? Hur hanterar de varandras rädslor?
- Vad tror ni att diktatorn är rädd för?

Utöka sedan listan till allt ni kan komma på som går att vara rädd för och skriv upp på tavlan. Viktigt att tänka på är att ingen behöver berätta vad de själva är rädda för, utan håll samtalet på en allmän nivå.

Går det att kategorisera rädslorna? Kan man exempelvis skilja ut vilka av rädslorna som är rädslor för sådant som finns på riktigt och "fantasirädslor"? Eller vilka rädslor som är plötsliga och vilka som är mer orosrädslor?

Ni kan också prova att sortera rädslorna utifrån platser. Vilka rädslor uppkommer hemma? Vad är man rädd för i skolan? På fritidsaktiviteter? Är vi rädda för olika saker om vi är inomhus eller utomhus?

Fortsätt sedan samtalet i helklass eller mindre grupper, gärna med en eller flera av nedanstående frågor som stöd:

- Finns det vissa rädslor som är mer accepterade att bära på? Finns det "pinsamma" rädslor?
- Tror ni att det är skillnad på vad vuxna är rädda för och vad barn är rädda för? Kan det till och med finnas sådant som vuxna är rädda för som inte barn är lika rädda för? Vad skulle det kunna vara?
- Hur ska man göra om man vill göra något men inte vågar? Eller om man inte vill göra något men inte vågar säga nej?

- Vad är det att vara modig?
- Hur kan man hjälpa en kompis som är rädd?
- Hur tycker ni att vuxna brukar göra när barn blir rädda för något?
- Finns det något bra med att bli rädd?

Repetitionsbild

Tema 2: Om perspektiv och berättande

I *De livrädda* får vi följa två syskon. Dessa syskon har ett behov av att hitta och ge sin syn på berättelsen. Vem är egentligen mest rädd? Och för vad? Hur farligt är det i skolan egentligen? Vilket syskon vi väljer att lyssna på, och när, kommer att påverka hur vi upplever historien. Detta gäller inte bara i *De livrädda*. Alla berättelser, fiktiva eller verkliga, berättas av någon. Beroende på vem denna någon är kommer den att färga hur den som tar del av berättelsen upplever den. Att förstå detta är något vi kan ha nytta av, både när vi vill skapa egna berättelser och när vi tar del av andras.

Skrivuppgift: Om gott och ont

Välj ut en känd saga som alla i klassen är väl bekanta med (eller låt eleverna välja mellan några alternativ). Kriterierna är att det ska vara en enkel berättelse med ett tydligt perspektiv och som gärna har en hjälte och en skurk. Vi använder sagan om de tre bockarna Bruse som exempel.

Ge eleverna nu i uppgift att skriva en kort egen variant av samma saga, men där perspektiven är omvända. Exempelvis: Hur blir den här sagan om den berättas av trollet under bron. Är det då lika självklart att det är trollet som är ond och den stora bocken Bruse som är hjälten? Eller dyker det upp andra sätt att se på berättelsen?

Läs upp berättelserna för varandra och se hur många olika varianter av samma historia som dyker upp.

Vem är det som berättar?

Välj ut en aktuell nyhetshändelse som engagerar eleverna. Gärna en som debatteras utifrån olika perspektiv i media. Dela in eleverna i grupper och låt varje grupp se varsitt nyhetsklipp, läsa en artikel eller ta del av ett inlägg på sociala medier som berör frågan (alla ska alltså få ta del

av olika inslag som berör samma nyhet). Låt eleverna sedan analysera sitt nyhetsinlägg utifrån följande frågor:

- Beskrivs nyheten på ett objektivt sätt eller delar avsändaren med sig av egna åsikter?
- Vem är det som berättar om nyheten?
- Varför har den här personen/företaget/organisationen valt att berätta om den här nyheten på det här sättet?
- Finns det andra sätt att berätta om den här nyheten på?

Låt varje grupp sedan producera sitt eget nyhetsinslag. Det kan vara en text, en filmsnutt eller en ljudinspelning. Om gruppen hittat en tydlig vinkel, ge dem i uppgift att försöka gå emot denna. Eller som en variant kan de istället försöka förstärka denna vinkel, eller försöka hitta en helt ovinklad beskrivning.

Redovisa resultaten för varandra i helklass och reflektera sedan tillsammans över de olika perspektiv som kom fram.

Tema 3: Diktaturer och demokratier

I föreställningen pratar systrarna om ”diktatorn”. Ett bra sätt att introducera kommande övning är att gå igenom Nationalencyklopedins definition av diktatur och demokrati:

En diktator är en politisk ledare som stödd på speciella maktmedel härskar utan inskränkningar och utan att lämna något inflytande till folket.

Diktatur är ett styrelsesätt som innebär att en person eller en viss grupp människor har all makt.

Demokrati betyder folkmakt eller folkstyre. Ofta talar man om beslutsdemokrati, det vill säga att man fattar beslut så att besluten stämmer överens med vad de flesta tycker. Det betyder att alla människor har samma inflytande och att allas röster är lika mycket värda. Det kan vara politiska beslut men också beslut i föreningar och liknande.

När det gäller politiska beslut skiljer man på direkt och indirekt

demokrati. Direkt demokrati betyder att alla medborgare i ett land eller en kommun fattar besluten gemensamt, till exempel genom folkomröstning. Indirekt demokrati kallas också representativ demokrati. Då väljer medborgarna representanter som sedan i sin tur fattar beslut.

Diskussion om demokratier och diktaturer

Låt eleverna diskutera följande frågor i helklass eller mindre grupper

- I föreställningen utmålas diktatorn som en farlig person som många är rädda för. Tror ni att det går att vara diktator utan att använda rädsla som maktmedel?
- Vad tror ni att det finns för likheter och skillnader i vad man är rädd för om man lever i en diktatur eller demokrati?
- Är skolan en demokrati? Vilka möjligheter har eleverna att vara delaktiga i beslut på er skola?
- Hur är det mellan kompisar när man vill olika saker? Går det att alltid vara demokratisk då?

En värld utan rädsla – gruppuppgift

Dela in eleverna i grupper om 2-4 elever. Ge dem sedan i uppgift att tillsammans hitta på ett samhälle där ingen är rädd för något. Hur skulle det se ut? Hur skulle det vara att gå i skolan i ett sådant samhälle? Hur skulle trafiken fungera? Vad skulle hända med brottslighet, polis och kriminalvård? Hur skulle samhället styras? Skulle det vara mer eller mindre demokratiskt? Låt eleverna göra en kort presentation av sina samhällen för varandra. Efteråt kan ni tillsammans fundera på hur dessa samhällen verkar vara i förhållande till det samhälle vi lever i idag. Var skulle ni helst vilja bo?

Rädsla som en livräddande känsla

Känslor är livsviktiga för vår överlevnad. De är med och styr i nästan allt vi gör och hur vi tänker. För det mesta kommer känslorna spontant och guidar oss i att förstå och tolka händelser i såväl vår yttre som vår inre värld.

Känslor spelar en viktig roll och hjälper oss att både reagera och agera i olika situationer. Man skulle kunna säga att känslor är livsviktiga signaler som alla människor, både barn och vuxna, har oavsett var vi kommer ifrån. Till de grundläggande känslorna brukar man räkna glädje, sorg, rädsla, avsky, ilska och överraskning. Det finns förstås fler känslor och känslouttryck som till exempelvis skam, kärlek och förlägenhet. Ibland kommer känslorna var för sig men de kan också komma samtidigt. Det går ju att vara både skamsen och rädd till exempel.

Som vi vet så tar sig känslor ofta uttryck i kroppen. Den som är rädd kanske känner att hjärtat bultar så hårt att det nästan hörs. Någon annan får kanske magknip utan att veta exakt när det började och varför. Det kan vara rätt krävande för ett barn att koppla ihop och förstå att det som händer i kroppen kanske beror rädsla eller på en annan känsla och inte på att man är magsjuk.

Att bli rädd i en skrämmande situation är alltså en helt adekvat reaktion, men det kanske inte alltid är lätt som barn eller som vuxen att se och förstå vad som är anledningen till rädsla och att det är just rädsla som tar sig uttryck genom kroppen eller på annat sätt. Hur barn uttrycker rädslor varierar dessutom beroende på bland annat barnets ålder, kontext och utvecklingsnivå. Men det handlar också om i vilken grad barnet varit utsatt för skrämmande händelser. Det har också betydelse om barnet var, eller kände sig, ensamt när det blev skrämt eller om det fanns trygga vuxna runt barnet som kunde lugna, trösta och prata med barnet i den situationen. Ju fler skrämmande händelser barnet varit utsatt för utan möjlighet till bearbetning desto större risk är det att barnet utvecklar ohälsa.

Det är mycket viktigt för barn att få uttrycka sina känslor. Många

barn har svårt att i ord eller på andra sätt beskriva vad de känner. Om man ställer en enkel fråga så får man ofta ett enkelt svar som ”det är bra” eller ”det är dåligt”. Vi vuxna behöver därför lära oss mer om känslor och känslouttryck hos barn för att vara mer lyhörda för barnets olika sätt att uttrycka sig. Ett sätt är att skapa platser och miljöer där barn får möjlighet att hitta olika sätt att uttrycka sig på. Att få tid, rum och verktyg att uttrycka sina känslor är viktiga pusselbitar i att förebygga ohälsa.

Teater har en unik möjlighet att förmedla känslotillstånd genom olika sinnesmodaliteter som gestaltning, bild, ljud och ljus. Barnet deltar på en känslomässig nivå tillsammans med jämnåriga och med trygga vuxna. Att se en pjäs ger en unik möjlighet att både vara i känslan och samtidigt betrakta den utifrån och förstå den. Teater ger också tillfälle att fortsatt nyfiket utforska känslotillstånd och att tillsammans med andra dela och våga närma sig oro, rädsla och andra känslotillstånd och att hitta uttryck för att beskriva vad man känner.

Mona Lindqvist

Leg. psykolog, leg. psykoterapeut

Föreställningen och läroplanen

Centralt innehåll samhällskunskap

INDIVIDER OCH GEMENSKAPER

Sociala skyddsnät för barn i olika livssituationer, i skolan och i samhället.

RÄTTIGHETER OCH RÄTTSSKIPNING

De mänskliga rättigheterna, deras innebörd och betydelse, inklusive barnets rättigheter i enlighet med barnkonventionen.

BESLUTFATTANDE OCH POLITISKA IDÉER

Vad demokrati är och hur demokratiska beslut fattas. Det lokala beslutsfattandet, till exempel i elevråd och föreningar. Hur individer och grupper kan påverka beslut.

Centralt innehåll svenska

INFORMATIONSSÖKNING OCH KÄLLKRITIK

Hur man jämför källor och prövar deras tillförlitlighet med ett källkritiskt förhållningssätt.

Centralt innehåll religionskunskap

IDENTITET OCH LIVSFRÅGOR

Hur olika livsfrågor, till exempel vad som är viktigt i livet och vad det innebär att vara en bra kamrat, skildras i populärkulturen.

ETIK

Några etiska begrepp, till exempel rätt och orätt, jämlikhet och solidaritet.

Centralt innehåll fritidshemmet

SPRÅK OCH KOMMUNIKATION

Samtala, lyssna, ställa frågor och framföra egna tankar, åsikter och argu-

ment om olika områden som är bekanta för eleverna, till exempel etiska frågor och vardagliga händelser.

SKAPANDE OCH ESTETISKA UTTRYCKSFORMER

Tolka och samtala om innehåll och budskap i olika estetiska uttryck.

NATUR, TEKNIK OCH SAMHÄLLE

Demokratiska värderingar och principer, i sammanhang som är bekanta för eleverna. Hur gemensamma beslut kan fattas och hur konflikter kan hanteras på ett konstruktivt sätt.

Barnets rättigheter i enlighet med konventionen om barnets rättigheter (barnkonventionen).

Livsfrågor med betydelse för eleven, till exempel kamratskap, rättvisa och könsroller.

Repetitionsbild

Ordlista

Rutin:	En handling som görs om och om igen.
Strategi:	En långsiktig plan för hur något ska göras.
Organ:	En kroppsdel med en speciell funktion.
Diktator:	En politisk ledare som har all makt och inte låter folket vara med och bestämma.
Komiker:	Skådespelare eller underhållare som jobbar med humor.
Rädisa:	En liten, röd grönsak. Används i det här sammanhanget som ett annat ord för fegis.
Vara till lags:	Anpassa sig, vara passande, göra andra nöjda.
Inlandstaipan:	Kallas också ökentaipan. En orm som hör till familjen giftsnokar och anses ha det kraftfullaste giftet av alla ormar. Den lever i Australien.

Länklista

Så här kan lärare arbeta med elever i samband med en scenkonstupplevelse: <https://www.riksteatern.se/om-oss/barn-och-unga/att-ga-pa-teater-och-dans-med-barn-och-skolelever/>

Om samband mellan barndomstrauma och hälsa genom livet: https://www.ted.com/talks/nadine_burke_harris_how_childhood_trauma_affects_health_across_a_lifetime?language=sv

Om hur stress och trauma påverkar barns hjärnor och förmåga att exempelvis koncentrera sig i skolan (material från Rädda Barnen): <https://www.youtube.com/watch?v=RhzEpOSWI14>

Om traumamedveten omsorg – hur viktiga vuxna i vardagen kan bemöta barn med erfarenhet av trauma (material från Rädda Barnen): <https://www.youtube.com/watch?v=rJOZORuY87w&t=24s>

Om symptom på komplext trauma: <https://www.youtube.com/watch?v=jmEnTgmm9r4&t=2s>

Ta hjälp av digitalt hjälpmedel

Riksteatern har tillsammans med det digitala läromedlet Clio tagit fram ett utbildningsmaterial för barn och ungdomar, från förskoleklass och ända upp till åk 9. Riksteatern vill genom att tillgängliggöra detta material digitalt ge lärare pedagogiska verktyg där barn och ungdomar får fördjupa sin upplevelse och sin kunskap genom att tolka och reflektera. Materialet består av två aktiviteter, ett före föreställningen och ett efter föreställningen. Du som lärare kan antingen arbeta med materialet som ett traditionellt läromedel eller låta eleverna själva arbeta direkt i verktyget.

Riksteaterns arbetsområde kommer att finnas tillgängligt efter testperiodens slut.

Så här gör du:

1. Klicka på nedanstående länk och fyll i uppgifterna:
<https://www.clio.me/se/kom-igang-med-din-testperiod-hos-clio>
2. På frågan om vilka ämnen och årskurser ni vill ha tillgång till så skriv *partnership* och eventuella ämnen av intresse.
3. Invänta sedan en bekräftelse på att kontot aktiverats. Det kan ta upp till 24 timmar.

På supportsidan finns mer information om hur man navigerar på Clios plattform: <https://support.clioonline.se/category/generellt/>

Det går även att ringa till Clios support på tel. 08-505 24 800 (vardagar kl. 8.30-16.00).

Du som redan har ett konto kan klicka på fliken Arbetsområde och söka på Riksteatern.

Vi tar den unga publiken på allvar

Riksteatern tar alltid den unga publiken på allvar. Det gör vi genom att aktivt se på samhället ur ungas synvinkel och spegla maktförhållandena mellan vuxna och ungdomar på ett trovärdigt sätt för den yngre publiken.

Precis som för vuxna är konsten och olika konstnärliga uttryck viktiga i sig och ska inte ha krav på sig att ha tydliga syften och mål. Varje enskild Riksteaterproduktion för den unga publiken står för sig själv och existerar utifrån sitt eget konstnärliga uttryck.

Scenkonst berör, och inte alltid på ett sätt som är lätt att förutsäga. Hur konsten landar hos de ungdomar du ansvarar för beror helt och hållet på vad de varit med om och vad de bär inom sig.

Hjälp oss bli bättre

Vi på Riksteatern är måna om att det pedagogiska material vi tar fram är vad du som lärare och pedagog behöver. Därför ser vi gärna att du delar med dig av dina åsikter om denna lärarhandledning till oss. Vad är bra? Vad fungerar mindre bra? Vad har vi missat? Vi vill veta allt, från det stora till det lilla.

Mejla oss gärna!

Du är varmt välkommen att dela med dig av dina tankar eller återkoppla till oss på barnochunga@riksteatern.se

Det är vi som jobbar med *De livrädda*

Manus **Talajeh Nasiri**

Regi **Marall Nasiri**

Dramaturger **Ninna Tersman, Alexander Charlamov***

Skådespelare **Kimiya Faghih, Nina Rashid**

Scenograf och kostymdesign **Moa Möller**

Maskdesign **Anna Olofson**

Ljuddesign **Safoura Safavi**

Ljusdesign **Mira Svanberg**

Scenmästare och teknisk samordnare **Cilla Berndalen**

Kostym/rekvisitatekniker och turnéledare **Lina Wollter**

Ljudtekniker **Anders Ryding**

Ljustekniker **Johanna Svensson**

Marknadsförare **Anna Maria Persson**

Producent **Ann Gustafsson**

Redaktion lärarhandledning **Ann Gustafsson, Beatrice Sehlin Letfors,
Joacim Gustafson**

Konstnärlig ledare Riksteatern Barn & Unga **Malin Axelsson**

*Praktikant från Stockholms konstnärliga högskola [SKH]

Föreställningen är cirka 50 minuter lång.

Produktionen är ett samarbete mellan Riksteatern Barn & Unga och
Dramaten/Unga Dramaten

Colombine Teaterförlag

Läs mer om *De livrädda* på riksteatern.se/delivradda

RIKSTEATERN

Scenkonst som sätter tankar och
känslor i rörelse, för alla överallt.

Närmare 38 000 medlemmar skapar
möjligheternas scen och öppnar
mötesplatser i hela Sverige.

riksteatern.se/delivradda

Riksteatern
145 83 Norsborg
Tel: 08-531 991 00

info@riksteatern.se · riksteatern.se